

K 62/M 95

120000867932

ИСТОРИЯ

(КРАТКА)

на

промишлено и ремонтно предприятие
на съобщенията — Русе

1985

REPORT

ON

THE

STATE

ИСТОРИЯ

(КРАТКА)

НА
ПРОМИШЛЕНО И РЕМОКТО ПРЕДПРИЯТИЕ
НА СЪОБЩЕНИЯТА — РУСЕ

1985

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"

120000867932

447317

K ~~1985~~
43

633.8(9)

УД 62
295

След закриването на бившата телеграфо-телефонна работилница в София и преместването и от 1 август 1958 година към цех 20 на хп завод "Т. Димитров", Министерството на съобщенията остава без вътрешно предприятие за промишлена и ремонтна дейност. Министерството е имало голяма нужда от такова предприятие за производство на малосерийна продукция и ремонт на съществуващата техника. Промислените предприятия в страната не са приемали поръчките на съобщенията за производство и доставка на разнообразна и малосерийна продукция, поради нейната ниска рентабилност и сложна изработка на инструменталната екипировка.

Тези причини са наложили група специалисти от радиоработилницата при Окръжно управление на съобщенията в град Велико Търново да бъдат преместени на работа в гр. Русе и да организират ремонтна работилница към Окръжно управление на съобщенията.

Търновската група е имала следния състав:

Инж. Борис Николов Коняров - ръководител;

Христо Йорданов

Богдан Георгиев

Христо Гецов

и Йордан Маринов Йорданов.

Групата е била увеличена със специалисти от Русенската станция на съобщенията:

Манчо Христов

Петко Лазаров

Райко Симеонов

Никола Мерсинков

Миланка Курумджиева

Атанас Върбанов

Богдан Йончев

Димитър Бойчев

Нено Стоянов Стоянов,

инж. Никола Кръстиев

и Стоян Великов.

Малко по-късно са постъпили на работа Людмила Кутинчева, Людмила Сачева, Мария Христова и инж. Любен Големанов.

Отначало работилницата се е помещавала в радиовъзела, а след това в дясното крило на новата жп гара.

През този период в нашата страна е била поставена задачата да се извърши лична радиофикация в градовете и селата. Нужни са били мощни радиопередателни и устройства за далечно командване. Министерството на съобщенията е възложило на ремонтната работилница в Русе да направи разработка на такива съоръжения с помощта на специалисти от министерството и да организира тяхното производство. Задачата е била много трудна и отговорна. Колективът е бил поставен на изпитание. Започнали са дни на упорита работа и бръзновение, на борба с трудностите от производствен и битов характер.

Първата 5-киловатова уредба е изработена в работилницата на гарата през 1959 година. В коридора на втория етаж на гарата уредбата е била оградена с въжета за предпазване от високото и електрическо напрежение. Такова напрежение се е четяло и по лицата на : Борис Коняров, Манчо Христов, Христо Йорданов, Богдан Йончев и Богдан Георгиев, прекарвали редица безсънни нощи, но победили.

Първите УДК в Русенски окръг са били монтирани в Сливо поле - център и крайни пунктове : Бабово, Голямо Враново, Ряхово, Борисово и Бръшлен през 1960 год.

Предоставените помещения за работилницата на гарата станали недостатъчни. Това е наложило да бъдат поканени предста-

вители на Министерството за оглед и решаване на въпроса за нова площадка и помещения за развитие на работилницата, като е била предоставена складовата база на ПТТСТРОЙ по улица "Димитър Дончев" 13-а (стария Здравец).

Работилницата е била преместена на новата площадка в началото на месец май 1961 година. Състоянието на новата площадка е било много лошо. Из целия двор е имало разхвърлени големи барабани от кабели, а празното пространство обрасло в трева и бурени. Складовото помещение не е било пригодено за производствена дейност. Въпреки това радостта на малкия, но сплотен колектив е била голяма. Започнали са усилен бригади за почистване и подреждане на помещението и на двора.

През 1961 година в бита на нашия народ е започнала да навлиза телевизията. Това е наложило в работилницата да бъде организирана група за ремонт на телевизионни приемници с първоначален ръководител инж. Любен Големанов. В състава на групата влизали техниците: Манчо Христов, Петко Лазаров, Райко Симеонов, Богдан Георгиев, Христо Генцов и Атанас Върбанов.

Работилницата не е имала работнически стол. Всички са се хранели по работните места. По-късно е било организирано превозването на храна от поденския стол, но за кратко време, поради забрана от санитарните власти.

Организацията на труда е била твърде примитивна. Работело се е ръчно, по занаятчийски. Работилницата е разполагала само с една стара бормашина, една износена 20-тонна преса за сечене на "Ш-образни ламели" и една ръчна преса за сечене на кабелни ушички.

Помощ в организационно, техническо и отчетно отношение работилницата е получавала от Министерството на съобщенията в

лицето на инж. Христо Минев, инж. Койчо Витанов, Борис Камбуров, инж. Йонко Ченгалов, Георги Шерев и Рашо Тодоров, а от Окръжно управление на съобщенията – Русе в лицето на :Димитър Кънчев Димитров, Генчо Недялков Савов, Никола Минчев Коларов и Димитър Цветков.

Постепенно дейността на работилницата се е разширявала. Това е наложило да се извърши ремонт и разширение на съществуващите помещения и да бъдат построени няколко барака.

Първият отговорен счетоводител на работилницата е била Паска Стефанова Петрова с помощник Бонка Анчева Стоянова и началник-склад Велчо Аврамов Валчев, а първият плановик – Стефан Георгиев Станков.

Образувани са били следните производствени бригади: монтажна бригада, шлосерна бригада и трансформаторна бригада. По-късно е била сформирана бригада за ТУУ-5 и ТУУ-600.

Работата е вървяла доста трудно. Не е имало писана технология, а са се използвали съставените скици и описи на материалите върху тетрадки. Снабдяването с материали се е извършвало по извънпланов път. Работниците не са имали достатъчен опит, но ентузиазмът и трудолюбието са били големи и са създавали необходимото равновесие.

През 1963 год. телевизионната сервизна база с ръководител инж. Чоcho Симеонов се отделя от работилницата и преминава към новосъздаденото предприятие ДП "Телевизионни и радиосервиси". Една част от добрите техници напускат работилницата.

През месец декември 1964 година Йордан Маринов Йорданов е доставил първия струг за работилницата от Окръжно управление на съобщенията – Варна. Това е било изключително събитие.

През 1964 година е било поставено началото на конструкторната дейност. За ръководител на групата е назначен

инж. Никола Иванов Николов. В състава на групата са влизали Георги Василев, Христо Йорданов и чертожниците Елка Почева и Илка Тодорова. На 28 декември 1964 година с Решение № 438 на Министерския съвет на Народна република България, публикувано в Държавен вестник бр. 89, от 1 януари 1965 година е създадено Ремонтно предприятие на съобщенията, което е преименувано през 1966 година в ПНИС, със седалище гр. Русе на самостоятелен баланс, с разчетна сметка в БНБ, на подчинение на Министерството на съобщенията.

Реализирана е съкровената мечта на колектива на ремонтната работилница. Изградено е първото стопанско ръководство на предприятието в състав:

инж. Борис Николов Коняров - директор,
инж. Антон Станев - ст. инженер,
инж. Никола Иванов Николов - ст. инженер,
Иван Спиридонов Градев - гл. счетоводител,
Стефан Георгиев Станков - ст. плановик.

Първите ръководители на общественно-политическите организации са били другарите:

Тодор Николов - партийен секретар,
Йордан Маринов Йорданов - председател на профкомитета,
Людмила Сачева - секретар на ДКМС.

Така изграденото ръководство на предприятието е трябвало да изучава опыта на други промишлени предприятия и заводи от системата на ДСО Респром и стъпка по стъпка да изгражда структурата и организацията на производството. Това е било трудна работа, тъй като по-голямата част от ръководителите са били специалисти от съобщенията и не са имали опыта на промишленици. Благодарение на своето пословично трудолюбие и голяма амбиция всички проблеми постепенно са били изяснявани, регулирани и

решавани сравнително добре, съобразно съществуващите условия в предприятието.

Доставените машини са използвани слабо. Не е имало квалифицирани работници за тяхното обслужване. За подобряване качеството на извършената работа е била създадена матричарска група. Първите матричари са били: Добри Радославов Добрев, Стоян Бояджиев и Калоян Петров.

Предприятието не е имало галванично отделение, а то е било много необходимо за производството. Галваничното отделение е било настанено в две дървени бараки. Неговото обзавеждане и пускане в действие е станало под ръководството на Георги Ганев, а в последствие разширението и дооборудването — под ръководството на инж. Панайот Абаджиев.

През 1966 година е бил произведен първият телевизионен ретранслятор с ръководител на групата Христо Тилкиев.

През 1967 година са били създадени отделите: планов, материално-техническо снабдяване, технически отдел, отдел на гл. механик и пласмент с ръководители Атанас Атанасов, Георги Бакърджиев, Иван Николов, Христо Йорданов, Стефан Георгиев и Стефана Конярова. По-късно през 1969 година е създаден конструктивно-технологичен отдел с ръководител инж. Димитър Матов.

През месец юни 1969 година се е състоял Пленум на ОК на БКП в град Русе за развитие на съобщенията на територията на Русенски окръг. В решенията на пленума е било отделено място и за проблемите на Промисленото и ремонтно предприятие на съобщенията. Поставени са били задачите: изясняване перспективата за развитието на предприятието, намаляване номенклатурата на продукцията, усвояване на гама телевизионни ретранслятори и други изделия за пощенски съобщения и уреждане въпроса за строител-

ството на нова сграда. Решенията на пленума са дали положителни резултати.

В духа на решенията на Пленума на ОК на Партията в гр. Русе бъдещото развитие на предприятието изисква да се работи стабилна номенклатура на производството, която да отговаря на потребностите на съобщенията и същевременно да е съобразена с изискванията на съвременните тенденции за развитие на промишлените предприятия. Това ще се постигне като бъдат определени няколко многосерийни изделия, за които предприятието да се специализира и при възможност да се кооперира или интегрира със сродни предприятия от Съветския съюз.

Като основни, определящи облика на предприятието, биха могли да бъдат изделията:

- телевизионни ретранслатори,
- съоръжения за служебна автоматична телефонна информация,
- автомати и съоръжения за пощенските служби и други.

На 13 август 1969 година е започнала да работи новопостроената кухня и столова. Това е било голяма социална придобивка за колектива на предприятието. Първият готвач е бил Нейко Трифонов, а първият управител на стола Стоянка Калинова. Построен е бил и почивен лагер "Липник" в гр. Балчик, състоящ се от няколко дървени бараки. С това е положено началото на организирана почивка на работниците и служителите от предприятието.

През 1971 година е бил създаден производствено-диспечерският отдел с началник Тодор Тодоров и обособени цеховете на предприятието: монтажен с ръководител Димитър Стоянов, механичен с ръководител Тодор Николов и резервни части с ръководител Станко Александров Станков. Създаден е бил също така

и отдела за технически и качествен контрол.

Развитието на предприятието е било съпроводено с редица трудности: неподходящи производствени помещения, недостатъчно техническо оборудване, недостатъчна механизация, липса на каквато и да било автоматизация на производствените процеси, несвоевременно заявяване на продукцията от клиентите, възлагане на технически разработки за нови изделия, неритмично материално-техническо снабдяване, инцидентно възлагане на производствени задачи, често изменение на номенклатурата на продукцията и други. Тези трудности са се отразявали неблагоприятно върху своевременното и качествено разработване на производствено-финансовите планове, технологията на изделията, качеството на продукцията, производителността на труда и рентабилността на производството.

Ръководството на предприятието е полагало изключително големи усилия за преодоляване на трудностите, обменяло е опит с другите промишлени предприятия в града и е съумявало да организира ритмично изпълнение на производствените задачи по години, тримесечия и месеци.

Определено предприятието се е развивало динамично. Докато през 1965 година то е разполагало със 130 хил. основни производствени фондове, 96 човека промишлено-производствен персонал и е произвело само 14 вида продукция на стойност 416 хлв., то през 1972 година основните производствени фондове са нараснали на 742 хлв., числеността на промишлено-производствения персонал — на 244 човека, произведените изделия са се увеличили на 143 вида, а общата стойност на продукцията е достигнала 1252 хлв. През юбилейната 1975 година предприятието вече разполага с 2358 хлв., основни производствени фондове, 395 човека промишлено-производствен персонал и ще произведе около 190 вида изделия за над 3000 хлв.

Бързото развитие на отрасъл "Съобщения", разширяване и модернизация на неговата техническа база са предопределили ускорени темпове за развитие на производството в ПНПС-Русе.

Разбира се, развитието на производството не е могло да се осъществи на старата площадка. Проявена е била широка инициатива и упорита настойчивост за построяване на нова производствено-техническа сграда на предприятието. От началото е възникнала идеята новата сграда да бъде построена на старата площадка. Оказвало се, че това е много трудно, тъй като се засягали много къщи и е трябвало да бъдат осигурени или построени значителен брой жилища за собствениците от терена. В последствие се е решило новата производствено-техническа сграда да бъде построена на свободна площадка в източната промишлена зона на града.

Голяма подкрепа е била оказана от тогавашния първи секретар на ОК на БКП - Русе Петър Данаилов, от секретаря на промишлеността Недялко Христов и заместник председателят на ГНС Марин Николов, а от Министерството от Пенчо Кубадински, Стоян Тончев и Иван Аладжов.

Ръководството на Министерството на съобщенията е възложило на Транспроект - София да изготвя проект за строителството на новата производствено-техническа сграда. Проектът е бил одобрен. Голяма заслуга за разширяване на въпросите по проектирането и изграждането на предприятието са имали: инж. Борис Николов Кояров - директор, инж. Никола Иванов Николов - гл. инженер, инж. Иван Николов Иванов - гл. технолог, Христо Йорданов - гл. конструктор, Ангел Иванов - началник планов отдел и Стефан Георгиев - гл. механик.

През 1971 година е била направена първата копка от Петър Данаилов, Недялко Христов, инж. Никола Иванов Николов - директор на предприятието и представителите на министерството инж. Геор-

ги Ганов и инж.Тенев.

В основите на сградата е била поставена бутлика с мемориален списък на основателите на предприятието, която да напомня на идните поколения.

През своята кратка история колективът на предприятието е извървял труден път, преодолявайки всякакви трудности, съпътстващи неговия растеж и възмъжаване. Гордост за колектива на предприятието са неговите първенци в труда и общественно-политическата дейност:

Стойко Ангелов – носител на грамота,
 Хелена Станева – носител на грамота и значка ;
 Миланка Кузмджиева – носител на грамота,
 Людмила Василева – носител на значка и отличник,
 Бонка Стоянова – носител на значка и отличник,
 Людмила Калинова – носител на грамота ;
 Илия Богдев – носител на значка и отличник,
 Маргарита Маринова – носител на грамота,
 Екатерина Николова – носител на грамота,
 Тодорка Косева – носител на значка и отличник,
 Донка Йорданова – носител на грамота,
 Олимпиада Йорданова – носител на значка и отличник,
 Милка Абаджиева – носител на грамота,
 Стефана Конярова – носител на грамота,
 Мария Христова – носител на грамота,
 Бистра Станчева – носител на грамота,
 Гацо Иванов Малаков – носител на значка и отличник,
 Далия Каменова – носител на грамота,
 Христо Тилкиев – носител на значка и отличник,
 Георги Бакърджиев – носител на значка и отличник,

Стефан Георгиев – носител на значка и отличник,
 Иванка Колева – носител на грамота,
 Райна Хр.Дамянова – носител на грамота,
 Енчо Димитров Янков – носител на значка и отличник,
 Христина Станимирова – носител на значка и отличник,
 Керанка Угренова – носител на грамота,
 Георги Иванов Неделчев – носител на грамота,
 Мария Пухлева – носител на грамота,
 Георги Ганев – най-добър рационализатор,
 Георги Пенчев – най-добър рационализатор,
 Тодор Николов,
 Ангел Иванов – носител на грамота ,
 Симеон Савов

и други, които не са жалели сили и време за успеха на общата работа.

Строителството на новата сграда е било завършено в края на 1974 година. От страна на предприятието най-голяма заслуга за това са имали: инж. Никола Иванов Николов – директор, който е отделял изключително много време за решаването на всички въпроси около строителството, инж.Иван Николов- зам. директор по производствените въпроси, Стефан Георгиев, Енчо Янков и други.

През месец февруари 1975 година, в чест на 10-годишнината от създаването на предприятието новата производствено-техническа сграда е била въведена в експлоатация.

Неописуема е била радостта и ентузиазмът на работниците и специалистите, които са пренесли и монтирали със собствени сили всички машини, съоръжения и стопански инвентар от старата площадка в новата сграда само за няколко дни и същевременно са изпълнили производствените си задачи, поставени с плана на пред-

приятието. Това е бил истински героизъм на стопанския фронт.

Структурата на персонала на предприятието в юбилейната десета годишнина е била :

а/ с висше образование - 22 човека,

б/ с полувисше образование - 13 човека,

в/ със средно специално образование - 101 човека,

г/ със средно общо и незавършено средно - 264 човека,
или всичко 400 човека, от които 210 жени. Членовете на колектива са разпределени по организации, така :

членове на БКП - 53 човека,

членове на ДКМС - 102 човека,

и безпартийни - 245 човека.

Изпълнението на някои показатели по плана на предприятието от 1.I.1971 година до 31.XII.1974 година е видно от следната таблица:

1. Обща промишл. продукция	хлв.	6000	6274	104,57
2. Численост на персонала	чов.	290	286	98,62
3. Средна раб. запл. год.	лв.	1626	1694	104,18
4. Ср. год. стойност на основ. производ. фондове	хлв	948	737	77,74
5. Средна изработка на 1 лице от IIII	лв	21898	23066	105,33

№ по ред	ПОКАЗАТЕЛИ	Мяр- ка	Държ. план	Отчет	% из- пълнен.
-------------	------------	------------	---------------	-------	------------------

В юбилейната 1975 година ръководството на предприятието има следния състав:

инж. Никола Иванов Николов - директор,

инж. Иван Николов Иванов - зам. директор по ПВ

Димитър Цветков - зам. директор по ИВ

инж. Панайот Абаджиев - партиен секретар,
 Тодор Тодоров - председател на профкомитета,
 Румен Рикав - секретар на ДКМС
 Ана Чендова - гл- счетоводител,
 инж. Богомил Чокоев - началник КТО,
 Ангел Иванов - началник Планово-икономически отдел
 Никола Георгиев - началник отдел ТРЗ,
 Христо Рашков - началник отдел Пласмент,
 Георги Бакърджиев - началник отдел МТС,
 Георги Пенчев - началник отдел ТСП,
 Стефан Георгиев - началник отдел Механичен,
 инж. Любен Голмезов - началник отдел Енергетичен,
 Теменуга Ленинова - началник отдел КС,
 Тодор Николов - началник технически отдел,
 Павел Николов - началник технически отдел,
 Йордан Петков - началник отдел АСБ,
 Иван Лазаров - началник отдел ЦДО,
 инж. Йордан Йорданов - началник ОТК,
 Христо Ханджиев - началник производствен отдел,
 инж. Драган Драганов - зав. стандарт. и нормалн,
 Екатерина Николова - зав. личен състав,
 Димитър Стоядинов - началник Монтажен цех,
 Георги Ганев - началник Инструментален цех,
 Пенчо Милчев - началник Механичен цех,
 Станко Александров Станков - началник цех Резервни части,
 Стоянка Калинова - управител на стола,
 Енчо Янков - зав. техническа експлоатация и други.

Програмата на министерството на съобщенията за развитие
 на съобщенията в НРБ през VII-мата петилетка, изискваща нараства-
 не чувствително дела от покриването на цялата страна с I-ва и

II-ра телевизионни програми- нещо повече същата да започне да се излъчва цветна и да продължи темпа на автоматизиране на селищните и междуселищни съобщения, постави пред нашия колектив големи и отговорни задачи - нарастване дела на телевизионните ретранслатори и антенно-фидерни съоръжения и съоръженията за автоматизация на съобщителните връзки на страната в производствената програма на предприятието. Необходимо беше в кратки срокове да се усвои и внедри в производство новата гама телевизионни ретранслатори за черно-бяла и цветна телевизия 1,10,100 и 1000 вата, редица нови съоръжения за автоматизация, подготвяне и намиране на много специалисти. Резултатите не закъсняха. През 1975 година беше усвоен и влезе в редовно производство телевизионен ретранслатор 1 ват III обхват и съоръжение АИСП.

За съкращаване сроковете "изследване, разработка, внедряване" с Разпореждане № 148 от 5.08.1976 година на МС към предприятието се образува "База за развитие и внедряване" с щат 15 човека и предмет на дейност - разработване и внедряване на телевизионна и съобщителна техника. Съставът на БРВ се сформира на база на отделянето на специалисти от КТО и останалите отделы, цехове и служби на предприятието. За н-к отдел КТО беше издигнат инж. Петър Димитров Куртев, а за ръководител на базата инж. Богомил Великов Чокоев.

СЪСТАВ НА БАЗАТА :

1. инж. Богомил Великов Чокоев - зам.ръководител БРВ
2. инж. Колю Грозев Косев - н-к бюро
3. инж. Кирил Йорданов Павлов - р-л група
4. Димитрина Георгиева Грозева - н-к ПИО
5. Никола Панев Пенков - зав. ПТИ
6. инж. Борис Йорданов Щерев - конструктор

7. Симеон Николов Белчев - конструктор
8. Стефан Върбанов Върбанов - технолог
9. Никола Иванов Николов - конструктор
10. Донка Станчева Ангелова - технолог
11. Цветан Петров Стоянов - технолог
12. Кивко Илиев Солеников - т.т.техник
13. Богослова Богослорова Михайлова - техн.изпълнител
14. Маргарита Стефанова Йоданова - техн.изпълнител

За постигане високи икономически резултати и предсрочно изпълнение плана за VI-тата петилетка с указ на ДС №..... от 1976 година предприятието е награждено с "Народен орден на труда-златен".

През месец септември 1976 година са внедрени в производството телевизионни ретранслатори 10 и 100 WV - II-и III телевизионни обхвати, а през месец март 1977 година 1, 10 и 100 вата - IV/V обхват. През месец декември 1978 година един киловат IV/V обхват, през месец декември 1979 година модулатора за телевизионни ретранслатори, а през месец декември 1980 година телевизионен ретранслатор 1 Кват III обхват, с което се завърши внедряването на цялата гама телевизионни ретранслатори.

През периода 1976-1980 година са разработени и внедрени в редовно производство съоръжения за автоматичен вход в учреденски телефонни центри тип "СУУ", съоръжения за СР-70, суверен телефонен апарат, пробни лампи и др.

По линия на модернизация, реконструкция и разширение отдел КТО под прякото ръководство и лично участие на инж.Петър Куртев през 1977 година направи модернизация на уредбата за автоматична телефонна информация, която беше разработена от НИИС-София и внедрена в ПНИС през 1974 година. С цел подобряване на някои икономически показатели с издръжката на БРБ със зап.

№ 286/9.05.1979г. на Министъра на съобщенията, съгласувана с ДКНП, базата за развитие и внедряване се отдели от ПНПС като самостоятелно поделение на пряко подчинение на М-вото на съобщенията. С цел рязко подобряване производителността на труда и качеството на стругарските детайли за антенно-фидерни съоръжения през пролетта на 1978 година в предприятието ни беше доставен автоматичен струг с програмно управление АСР-200.

От 1978 година в пазвите на Троянския Балкан е уредена почивна база на балкан - до с.Борима.

Периода 1976-1980 година беше труден, напрегнат, но плодосен период в социално-икономическото развитие на предприятието. За постигане високи успехи в социалистическото съревнование, за предсрочно изпълнение на производствения план на VII-мата петителтв по всички показатели с Указ № 637/22.04.1981 година ДС награждава колектива на ПНПС-РУСЕ с високото отличие - орден "Червено знаме на труда".

През периода 1976-1980 година големи отличия получават редица работници, специалисти и служители както следва :

ЗНАЧКА " ОТЛИЧНИК НА М-ВОТО НА СЪОБЩЕНИЯТА "

1. Георги Пенчев - 1976
2. Димитър Стоядинов - 1976
3. Петър Рачев - 1976
4. Елена Савева - 1977
5. Тодор Тодоров - 1977
6. Анни Ченцова - 1978
7. инж.Петър Куртев - 1978
8. Ганка Цветкова - 1979
9. Мария Абаджиева - 1980
10. Катинка Василева - 1980

11. Ангел Иванов - 1980
12. Александър Маринов - 1980
13. Христо Ханджиев - 1980

С ОТЛИЧИЕТО " ПОЧЕТЕН РАБОТНИК В СЪОБЩЕНИЯТА "

1. инж.Иван Николов - 1979
2. Павел Николов - 1980
3. Димитър Цветков - 1978

С ГРАМОТА:

1. Виолета Бабекова - 1976
2. Стоянка Калинова - 1976
3. Маринка Ганева - 1976
4. Лазар Караколев - 1977
5. Върбинка Ангелова - 1977
6. Паска Маринова - 1978
7. Корнелия Колева - 1978
8. Димо Неделчев - 1978
9. Симеон Сявев - 1979

През 1980 година ръководството на ПННС-Русе получи съобщение от ГНС- г.Балчик да се приберат бараките от морския ни почивен лагер в Балчик, поради свличане на морския бряг.

С цел задоволяване желанието на голям брой от членовете на нашия колектив да летуват на море, през пролетта на 1981 година пренесохме 2 бр. бараки от разваления лагер гр.Балчик в с.Крапец.

С цел подобряване украсата в цветните градинки пред административната сграда на предприятието, подобряване озеленяването в работните помещения и общото озеленяване в района на предприятието през 1980 година към предприятието беше изградена

със собствени сили оранжерия за разсад за цветя и беше назначен работник по озеленяването.

Ежегодно от 1977 година заявките на министерството на съобщенията за производството на телевизионни ретранслатори различни мощности и антенно-фидерни съоръжения се увеличаваха на година средно с по 5 до 10 ретранслатора. Голямо беше желанието и настроението на всеки член от колектива ни да започнем да работим телевизионни ретранслатори и за износ. Неопишуема е радостта на всички ни, когато при нас пристигна през лятото на 1980 година министъра на съобщенията др. инж. Пандо Ванчев за да провери лично и се убеди във възможностите и готовността на колектива ни да произвежда телевизионни ретранслатори и за износ в СССР. В края на 1980 година беше подписан протокол между специалисти от министерството на съобщенията на СССР и м-вото на съобщенията на НРБ за необходимост на съветската страна от телевизионни ретранслатори 10VV III обхват на транзистори и при възможност 100VV/III обхват на транзистори. В протокола е упомената необходимостта на Съветската страна от телевизионни ретранслатори по години за осмата и деветата петилетка, считано от 1982 година.

През декември 1981 година завърши модернизацията на телевизионен ретранслатор 10VV/III обхват - транзисторизиран по ТУ на Съветския съюз и разработката на всички съоръжения от телевизионна ретранслаторна станция: антенен превключвател, разделителен трансформатор 50 ома 10VV, разклонители и антена приемна тип "ЯГИ".

Работата беше много. Трудностите - големи. Трябваше всичко по цялата телевизионна ретранслаторна станция да се усвои технологично добре и веднага през второто тримесечие на 1982 година

да започне изработване на първите седем комплекта ретранслаторни станции за износ. Станциите бяха готови в срок и през месец или опаковани и натоварени на вагон напускат пределите на нашата страна за износ в СССР. Така ежегодно от 1982 година досега продължава производството на износа на комплект телевизионна ретранслаторна станция 10VV/III обхват в ефирно и релейно изпълнение, а в следващите години от 1986 година се предвижда производство и износ на комплект телевизионна ретранслаторна станция 30VV/III обхват в ефирно и релейно изпълнения на транзистори.

С цел подобряването качеството и разширяването асортимента на произвежданите телевизионни ретранслатори през осмата петилетка периода 1981-1985 година продължи модернизацията на телевизионните ретранслатори и разширяване на гамата им с нови мощности.

През юни 1983 година завърши разработката и внедряването в производството на телевизионен ретранслатор 10VV/III обхват в релейно изпълнение по TV за СССР.

През март 1984 година е разработен и усвоен телевизионен ретранслатор 10VV/III обхват транзисторен малогабаритен в ефирно изпълнение, а през декември - телевизионен ретранслатор 10 и 100 VV/III и IV-V обхвати по CCE.

През месец юни 1985 година беше внедрен и усвоен в производството "диплексър" за телевизионни ретранслатори с мощност до 100VV.

До края на 1985 година ще бъде разработен и усвоен в производството телевизионен ретранслатор 30VV/III обхват на транзистори в релейно изпълнение по TV за СССР.

През осмата петилетка продължи разработката и внедряването на нови видове съоръжения от съобщителната техника. През 1981 го-

дина бяха разработени и внедрени в производство пробни апарати - ръчни за изпробване груновите съоръжения в АПЦ- А-29: "Апарат пробен ръчен ЛИ" и "Апарат пробен ръчен ГИ". През 1982 година са усвоени и внедрени изделията " СИНТЕС" и " ЕУСАЛ". През 1983 година - "Апарат пробен ВОА" и "Телефон с честотно командване". През 1984 година изделията : " АСПОНА" и " УСИН"-стабилизатор за постоянно напрежение различни модификации. До края на месец септември 1985 година е усвоено едно от най-съвременните телеграфни съоръжения - "Телеграфен мултиплексор ТМ-45".

Изброените по-горе и пуснати в редовно производство нови телефонно-телеграфни съоръжения узменят в максимална степен старата технология на произважданите дотогава телефонни съоръжения в "Монтажен цех " и определят ново направление в съобщителната техника-производство на телефонно-телеграфни съоръжения с преобладване на електроника и изчислителна техника в същите. Новата техника създава и нови трудности, нови изисквания: преквалификация и назначаване на нови специалисти по изчислителна техника.

Голяма придобивка за трудовия колектив на ПНЦ-Русе е изграждането на нов морски лагер, с голямата помощ на М-вото на съобщенията, в местността "Каваците" край град Созопол. Лагерът е открит през 1983 година, а изцяло завършен и разширен през месец юни 1985 година. На смяна могат да летуват едновременно по 16 семейства.

Голяма е радостта на колектива ни с получаване разрешението и откриването на финансирането за строителството II етап от разширение на ПНЦ.

Първата копка на разширението е направена на 1.11.1984 година. С изпълнението построяването II етап от разширението на предприятието ще бъдат построени : подобект" Складове и

гаражи", подобект "Механичен цех" и "Галванично отделение" и подобект "Инструментален цех". Изпълнението на строителството се извършва по стопански начин и е в размер на 4 мил. лв. Работата е извънредно много трудна и отговорна. Изпълнява се от нас, заедно с непосредствените ни преки задължения по изпълнение на производствения план на предприятието. Но колективът ни е ентузиазистичен, не жали сили и средства и е твърдо решен да построи разширението на предприятието. До края на 1985 година ще влезе в експлоатация подобект "Складове и гаражи".

Изпълнението на големите и отговорни задачи по години за VIII-та петилетка се удостоверяват съответно с големи награди: За 1982, 1983 и 1984 год. колективът на ЦКПС е носител на "преходно червено знаме" - класирал се е на първо място в социалистическото съревнование, организирано от Министерството на съобщенията и ЦКПС на работниците от съобщенията. За първото полугодие на 1985 година колектива на предприятието също спечели переходното червено знаме на Министерството и ЦК на профсъюза на съобщенията.

Към отличията се прибавят и първенствата : III-то място за 1982 година, I-во място за 1983 година и II-ро място за 1984 година в социалистическото съревнование по "изобретателска и рационализаторска дейност".

Към трудовите победи на колектива на предприятието се прибавя спечеленото I-во място за страната в интернационалното съвещание "Дружба" през 1983 година.

През периода 1981-1985 година високи отличия получават редица работници, специалисти и служители, както следва :

ЗНАЧКА "ОТЛИЧНИК НА МИНИСТЕРСТВОТО НА СЪОБЩЕНИЯТА "

1. Димитър Байчев - 1981 г.

2. Ганчо Цонков - 1981 г

3. Асен Игов - 1982 г.
4. Божидарка Попова - 1982 г.
5. Иванка Златкова - 1984 г.
6. инж. Кольо Косев - 1984 г.
7. Йордан Неделчев - 1985г.
8. инж. Милка Андреева - 1985г.

-ГРАМОТА:

1. Стоян Макаров - 1981 г.
2. Любомир Николов - 1981 г.
3. Лидия Макарова - 1981 г.
4. Събка Колева - 1982г.
5. Филип Джурев - 1982г.
6. Стефан Върбанов - 1983 г.
7. Цветанка Михайлова - 1983г.
8. Стефан Дъров - 1982г.
9. Живко Солеников - 1985г.
10. Крайчо Серетлиев - 1985г.
11. Иван Захариев - 1985 г.
12. Николинка Коларова - 1985г.

За своето 20 годишно развитие в колектива на предприятияето има удостоени със званието:

I. "ПОЧЕТЕН РАБОТНИК НА СЪОБЩЕНИЯТА" - 6 човека

1. Бонка Анчева - 1977г
2. Димитър Цветков - 1978 г.
3. инж. Никола Иванов Николов - 1071г.
4. инж. Иван Николов Иванов - 1979 г.
5. Павел Николов - 1970 г.
6. Невянка Станишева - 1983г.

II. ЗНАЧКА "ОТЛИЧНИК НА МИНИСТЕРСТВОТО" -- 49 човека

III. ПОЧЕТНА ГРАМОТА -- 39 човека

IV. ЗНАЧКА " 25 ГОДИНИ РАБОТНИК В СЪОБЩЕНИЯТА " -- 8 човека

V. ГОРДОСТ НА КОЛЕКТИВА СА И ОРДЕНОНОСИТЕЛЕ :

1. Йордан Маринов Йорданов -- "Народен орден на труда" -- бронзов
2. Тодор Русев Николов -- "Народен орден на труда" -- златен
3. инж. Никола Иванов Николов -- "Народен орден на труда" -- златен
и орден "Червено знаме на труда"
4. инж. Иван Николов Иванов -- "Народен орден на труда" -- сребърен
5. Стефан Иванов Георгиев -- "Народен орден на труда" -- сребърен.
6. Димитър Цветков -- "Народен орден на труда" -- сребърен
7. Панайот Т. Абаджиев -- "Народен орден на труда" -- златен
8. Димитър Стоядинов -- "Народен орден на труда" -- сребърен

Динамичното развитие на материално-техническата база на националната съобщителна система през последните няколко години доведе до чувствително повишаване обема на промишленото производство на ПРС. Изпълнението на някои по-важни показатели за предприятието в периода 1981 - 1984 година са както следва :

№	Показатели	мярка х. лв.	1981г	1985г	%
1.	ОПШ	х. лв.	4200	5550	132%
2.	Численост на персонала	бр.	435	435	-
3.	Средна работна заплата	лв.	2561	2981	116,4%
4.	Производ. фондове	х-лв.	3529	4480	126%
5.	Ср. изработ. на лице	лв	9655	12759	132%

В юбилейната 1985 година ръководството на предприятието има следния състав:

1. инж. Никола Иванов Николов -- директор
2. инж. Иван Николов Иванов -- зам. директор по ТВ

3. инж. Тодор Радославов – зам. директор по ИВ
4. Петър Петров – зам. директор по ИВ
5. Бячо Янков – партиен секретар
6. Божидарка Попова – председател на профкомитета
7. инж. Константин Сергеев – секретар на ДКМС
8. Йорданка Пеева – гл. счетоводител
9. инж. Петър Куртев – Н-к КТО
10. Елена Коева – Н-к ПИО
11. Никола Георгиев – Н-к ОТРЗ
12. Теменуга Цеткова – Н-к КС и "Пласмент"
13. Христо Стоев – Н-к отдел "МГС"
14. Стефан Георгиев – н-к отдел "Механичен"
15. инж. Любомир Гълмезов – Н-к отдел "Енергетичен"
16. Георги Добринов – Н-к ПДО
17. инж. Стефан Тодоров – Н-к ОТКК
18. инж. Трифон Саджакчиев – Н-к отдел "Инструментален"
19. Христо Ханджиев – Н-к отдел "Производствен"
20. Румен Риков – зав. отдел "Охрана на труда"
21. Екатерина Николова – зав. "Личен състав"
22. Величко Минков – Н-к "Механичен цех"
23. Павел Николов – Н-к "Ретранслаторен цех"
24. Симеон Сазев – Н-к "Монтажен участък"
25. инж. Надежда Тотева – Н-к "Галванично-боядж. участък"
26. Стоянка Калинова – управител на стола

Такава е накратко историята за възникването и развитието на Промисленото и ремонтно предприятие на съобщенията – град РУСЕ.

